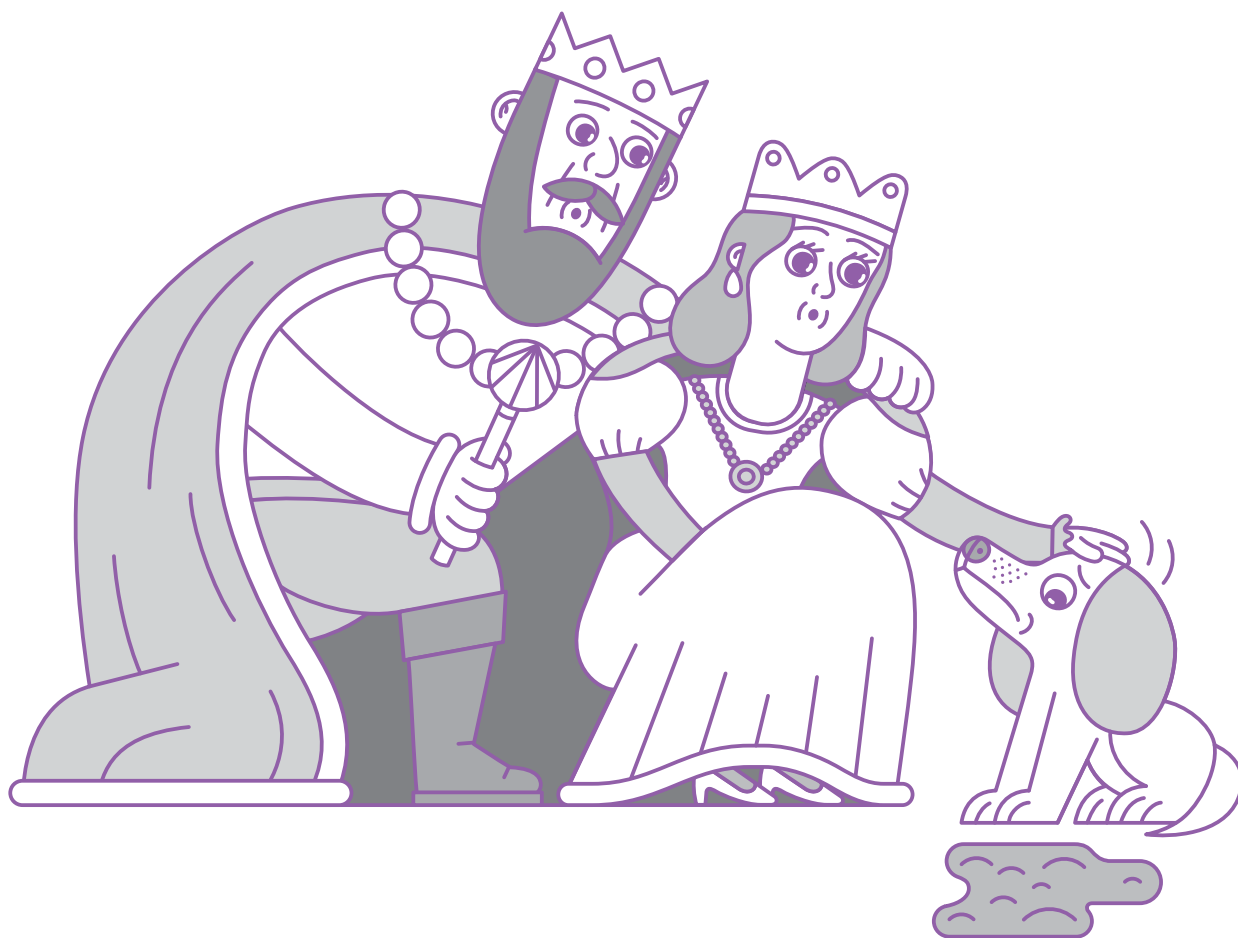

SCENARIUSZ 6 z 10

W KRÓLESTWIE UCZUĆ

SMUTEK

Smutek pary królewskiej

KARTA SCENARIUSZA

Zapis do dziennika

CEL ZAJĘĆ

Rozpoznawanie i nazywanie uczucia smutku, radzenie sobie z tym odczuciem u siebie i innych

AKTYWNOŚCI

- Smutek króla – opowiadanie o problemie pary królewskiej. Odpowiadanie na pytania nauczyciela. Formułowanie tezy.
- Historia królewskiego psa – praca zespołowa. Układanie historyjki obrazkowej. Wnioskowanie i rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego. Opowiadanie.
- Jak odczuwamy smutek? – rozmowa o uczuciach pozytywnych i negatywnych oraz ich przeżywaniu.
- Smutek jak deszcz – zabawa wyciszająca i integrująca grupę.
- Co robimy, kiedy jesteśmy smutni? Co możemy zrobić, kiedy ktoś jest smutny? – rozmowa i odgrywanie scenek. Rozwijanie kompetencji społecznych.
- Piąta zasada – wprowadzenie zasady: „Mamy prawo do przeżywania smutku po swojemu”.
- Góra Smutku – złożenie odcisku palca na chorągwi i otrzymanie odznaki do Karty Mieszkańca.

REALIZOWANE PUNKTY PODSTAWY PROGRAMOWEJ WYCHOWANIA PRZEDSZKOLNEGO

II.1, II.6, II.7, III.7, III.8, III.9

Co się dzieje w tym epizodzie?

Nigdzie w Królestwie nie ma królowej i pieska... Co się stało? Smutny król informuje mieszkańców, że pies się rozchorował i królowa zabrała go do weterynarza, który przyjmuje w sąsiednim królestwie. Dzieci odtwarzają historię w kolejności chronologicznej: okazuje się, że pies rozchorował się, ponieważ po kryjomu sam zjadł prawie cały tort. Mieszkańcy omawiają uczucie smutku, które odczuwa król, i starają się empatycznie go wesprzeć. Słuchają razem z nim opowieści o deszczu i smutku połączonej z realizacją ćwiczenia dotykowego – masażyku. Następnie prezentują i ćwiczą różne sposoby radzenia sobie z uczuciem smutku. Dzieci ustalają także kolejną zasadę obowiązującą w Królestwie, która brzmi: „Mamy prawo do przeżywania smutku po swojemu”. Na koniec zajęć mieszkańcy nazywają kolejne wzniesienie Górą Smutku oraz nadają nazwę strumieniowi, który z niej wypływa, a także dostają odznakę „Wiem, co to jest smutek”.

Przygotowanie do zajęć

UWAGA!

W związku z tematem epizodu należy zachować szczególną ostrożność i bacznie zwracać uwagę na emocje dzieci. Zdarza się, że nie radzą sobie ze smutkiem, co wywołuje u nich złość lub przeradza się w zachowania

przemocowe. Jeśli spodziewasz się, że temat może być trudny dla Twojej grupy, skup się wyłącznie na uczuciach bohaterów historii – pary królewskiej i psa.

I ŚRODKI DYDAKTYCZNE

- szablon chorągwi
- szablon odznaki „Wiem, co to jest smutek”
- historijka obrazkowa o przebiegu choroby psa
- kufer
- Karta Zasad Królestwa Uczuć
- Karty Mieszkańców Królestwa Uczuć
- chmurka komiksowa ze słowami „O nie! Nasz ukochany pies jest chory!”
- tusz i gąbka
- klej

Przygotowanie scenerii i rekwizytów

Przed zajęciami zdejmij z planszy scenerii i schowaj sylwety królowej oraz psa. Przy królu przyczep chmurkę komiksową ze słowami: „O nie! Nasz ukochany pies jest chory!”. Jeśli postaci pary królewskiej są przygotowane w sposób umożliwiający czasową zmianę miny, nadaj twarzy króla wyraz smutku.

Przygotuj zestawy kart do ułożenia historii choroby psa dla każdej czteroosobowej grupy.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I SMUTEK KRÓLA – WPROWADZENIE DO ZAJĘĆ

Dzieci przychodzą do sali i po przyjrzeniu się planszy scenerii zauważają, że postać króla jest smutna, a o obok niej pojawiła się chmurka komiksowa, natomiast nigdzie nie ma psa i królowej.

Zaproś dzieci do swobodnej rozmowy o tym, co się mogło wydarzyć. Możesz zadać pytania ukierunkowujące, zwracając uwagę na uczucia króla. Odczytaj tekst z chmurki komiksowej:

” O nie! Nasz ukochany pies jest chory! ”

Następnie zapytaj:

- Czy chcecie wiedzieć, co się wydarzyło?

*Jeśli prowadzisz zajęcia w starszej grupie przedszkolnej i dzieci dobrze radzą sobie z wnioskowaniem oraz odtwarzaniem logicznego ciągu wydarzeń, możesz od razu przejść do zadania z kartami.

Opowiedz dzieciom historię.

Para królewska chciała rozpocząć już przygotowania do urodzin Królestwa Uczuć, więc upiekła ciasto i udekorowała je jak tort, przybrała cukierkami i migdałami. Po zakończeniu pracy królowa i król zostawili je w kuchni na stole i wyszli, nie zauważając, że pod stołem został pies. Jak tylko szczeniak został sam, wskoczył na stół i zjadł prawie cały tort. Bał się, że ktoś go przytapie, więc spieszył się i potykał wielkie kawałki. Nie zjadł wszystkiego, bo tort był większy od niego. Po niedługim czasie zaczął go boleć brzuch. Wybiegł do ogródka i zwymiotował na trawę. Bardzo źle się czuł. Przechodząc przez ogród, para królewska zauważyła schorowanego pieska i bardzo się przejęła jego cierpieniem. Ból brzucha nie przechodził, piesek czuł się coraz gorzej, nie mógł się ruszać, leżał i cichutko popiskiwał. Królowa zdecydowała, że pojedzie z nim do weterynarza. Niestety najbliższy weterynarz mieszka w sąsiednim królestwie, więc królowa wzięła pieska na ręce i czym prędzej ruszyła w drogę. A król został w zamku sam, bo przecież ktoś powinien zostać razem z mieszkańcami i doglądać Królestwa.

I HISTORIA KRÓLEWSKIEGO PSA – PRACA ZESPOŁOWA

Po zakończeniu opowiadania poproś dzieci, by dobrały się w czteroosobowe grupy i usiadły przy stolikach. Daj każdej grupie zestaw kart z obrazkami i poleć, by dzieci ułożyły historię królewskiego psa w kolejności chronologicznej.

Po kilku minutach zachęć dzieci, aby opowiedziały, co się wydarzyło. Zwracaj uwagę na zachowanie kolejności zdarzeń. Na zakończenie przypomnij, że królowa pojechała z psem do weterynarza, który przyjmuje w sąsiednim królestwie, hen za górami.

II JAK ODCZUWAMY SMUTEK? – ROZMOWA O UCZUCIACH POZYTYWNYCH I NEGATYWNYCH ORAZ ICH PRZEŻYWANIU

Rozpocznij rozmowę:

- Już wiemy, co się wydarzyło w nocy. Jak myślicie, jak mogą się czuć królowa i król? Co to za uczucia? Jak wygląda twarz osoby która czuje smutek? Jak wygląda smutny człowiek?

Zachęć dzieci, żeby pokazały, jak wygląda smutny człowiek. Zwróć uwagę na następujące symptomy: opuszczone kąciki ust, zaciśnięte usta, próbę powstrzymania płaczu, opuszczone ramiona, skulone ciało.

III SMUTEK JAK DESZCZ – ZABAWA WYCISZAJĄCA I INTEGRUJĄCA GRUPĘ

Poproś dzieci, by usiadły w kręgu zwrócone plecami do siebie, w odległościach pozwalających na swobodne dotknięcie ręką osoby przed sobą. Wprowadź nastrój wyciszenia i skupienia. Zapytaj:

Czy mieszkańcy Królestwa zaproszą teraz do kręgu smutnego króla. Królowa wyjechała z chorym psem i to jest normalne, że w tej sytuacji król się smuci. My też bywamy smutni, kiedy ktoś nam bliski wyjeżdża, bo to oznacza, że nie będziemy mogli z nim porozmawiać, przytulić się, powiedzieć mu, co czujemy.

Jeśli dzieci się zgodzą, zdejmij sylwetę króla z planszy scenerii i połóż ją na środku kręgu, mówiąc:

Król jest już razem z nami, więc zapraszam wszystkich do posłuchania opowieści o deszczu i powtarzania moich ruchów.

Usiądź w kręgu z dziećmi i w trakcie opowiadania wykonuj kolejne ruchy.

Czasami przychodzi do nas smutek, jest jak mały deszczyk (delikatnie wszystkimi palcami stukamy w plecy osoby siedzącej przed nami), pada i szmerze. Są chwile, kiedy zmienia się, przybiera na sile i staje się deszczem (z trochę większą siłą stukamy palcami, ale nie robiąc krzywdy). To już nie szmer, ale głośniejszy dźwięk wywołany mocą spadających kropel. Kiedy tak pada i pada, gromadzi się coraz więcej wody i tworzą się małe potoki – jak potoki łąz (palcami przesuwamy zygzakiem od góry w dół pleców). Potoki płyną, płyną i zmieniają się w rwące rzeki (całą ręką przeciągamy zygzakiem od góry do dołu pleców). Ale spójrzcie, wychodzi słońce zza chmur, rzeka płynie wolniej i spokojniej (przesuwamy dłoń prosto od góry do dołu pleców). Słońce świeci i czujemy się już spokojni.

IV CO ROBIMY, KIEDY JESTEŚMY SMUTNI? CO MOŻEMY ZROBIĆ, KIEDY KTOŚ JEST SMUTNY? – ROZMOWA I ODGRYWANIE SCENEK

Zapytaj dzieci:

- Co wam pomaga w chwilach smutku? Czy staracie się pomagać innym, którzy są smutni?

Podkreśl, że można się smucić, można płakać ze smutku. Choć nie jest to przyjemne uczucie, jest potrzebne, ponieważ pokazuje nam, kto i co jest dla nas ważne. Sygnalizuje, że brakuje nam kogoś lub czegoś, czego potrzebujemy, by czuć się dobrze. Następnie zachęć dzieci do aktywności:

Możecie pokazać, co robicie, kiedy ktoś jest smutny? Czego wy potrzebujecie, kiedy czujecie smutek? Dobierzcie się w pary i ustalcie, który z waszych mieszkańców Królestwa jest czymś zasmucony.

Poproś, aby ich bohaterowie porozmawiali ze sobą o smutku. Możesz podpowiedzieć dzieciom, aby zaczęły od słów:

” Cześć, ... [imię mieszkańca Królestwa], wiesz, jest mi dziś bardzo smutno, bo...
[np. Nie przyjechała do mnie moja ukochana ciocia. A tak obiecywała, że za-
bierze mnie dziś na plac zabaw!]. ”

Przyjrzyj się uważnie, jak dzieci reagują na informację, że rozmówca jest smutny. Następnie wspólnie spróbujcie wymienić sposoby na radzenie sobie ze smutkiem.

Podsumowując aktywność, zwróć uwagę dzieci na to, że każdy z nas przeżywa uczucia, w tym smutek, trochę inaczej i może nam pomóc coś innego niż naszej koleżance czy naszemu koledze. Ważne jest, aby pamiętać, że nikogo nie należy pocieszać na siłę, nie dawać mu od razu rad, ale uważnie go obserwować i spróbować wyczuć, czego potrzebuje, albo po prostu go o to zapytać. Czasami komuś wystarczy, że pozwolimy mu się wyzalić, popłakać, powiedzieć, co go smuci. Możesz też odwołać się do własnych doświadczeń i podzielić się refleksją, że np. czasem kiedy jest ci smutno, potrzebujesz chwili samotności, by popłakać lub po prostu się posmucić, a potem już jest ci lepiej.

Korzystając z sylwetki króla, podziękuj mieszkańcom Królestwa, że podzielili się swoimi smutkami i powiedz, że on sam poczuł, że może czuje się trochę lepiej po drzemce, więc uda się do zamku i się położy. Przyczep do planszy scenerii sylwetę króla.

PIĄTA ZASADA – WPROWADZENIE ZASADY „MAMY PRAWO DO PRZEŻYWANIA SMUTKU PO SWOJEMU”

Zdejmij z planszy scenerii Kartę Zasad Królestwa Uczuć i rozpocznij rozmowę z dziećmi:

Przeżyliśmy dzisiaj razem z parą królewską chwilę smutku. Wiemy już, że możemy czasami czuć się smutni i nie musimy od razu się rozchmurzać i rozweselać. Z czasem smutek minie, nie możemy nikogo – też samych siebie – zmuszać do zmiany nastroju. Ustalmy więc piątą zasadę Królestwa Uczuć, która mówi, że mamy prawo do przeżywania smutku po swojemu.

Omów z dziećmi rozumienie tej zasady. Podkreśl, że każdy ma prawo do przeżywania smutku tak, jak chce, i nie musi zmieniać swojego zachowania, ponieważ ktoś by tego chciał. Poproś, żeby dzieci podały przykłady przestrzegania tej zasady i jej łamania. W czasie rozmowy możesz nawiązać do podsumowania poprzedniego ćwiczenia i przypomnieć dzieciom, że każdy z nas inaczej przeżywa tę samą sytuację i ma inne potrzeby, więc po prostu warto zwracać uwagę na to, co osoba, którą chcemy pocieszyć, mówi o tym, czego potrzebuje. Podkreśl, że dzieci też mogą komuś powiedzieć, jak chcą przeżyć smutne chwile i ich woła powinna być uszanowana. Po upewnieniu się, że wszyscy rozumieją zasadę, zapisz ją na Karcie Zasad Królestwa i przyczep Kartę z powrotem do planszy scenerii.

GÓRA SMUTKU – ZŁOŻENIE ODCISKU PALCA NA CHORĄGWI I OTRZYMANIE ODZNAKI DO KARTY MIESZKAŃCA

Zaproponuj, żeby dzisiaj mieszkańcy sami nazwali kolejne wzniesienie Górą Smutku, jako że wciąż zasmucony król nie ma ochoty teraz pokazywać się wszystkim i przemawiać. Tak jak dotychczas, każde dziecko, które choć raz przeżyło smutek, składa odcisk swojego palca na chorągwi. Następnie zatknij chorągiew na szczycie góry, z której wypływa rzeka. Zwróć uwagę dzieci na tę rzekę i zaproponuj, żeby ją nazwały. Cała grupa wybiera nazwę rzeki, pamiętając o pierwszej zasadzie Królestwa Uczuć. Wybraną nazwę zapisz na karteczce i przyczep do rzeki na planszy i na koniec zajęć rozdaj dzieciom odznaki „Wiem, co to jest smutek” do przyklejenia na Karcie Mieszkańca Królestwa Uczuć.

MIESZKAŃCY WRACAJĄ DO DOMÓW – ZAKOŃCZENIE ZAJĘĆ

Podziękuj dzieciom za uczestnictwo w kolejnej przygodzie w Królestwie Uczuć. Przyczep sylwetki mieszkańców do planszy scenerii, a Karty Mieszkańców Królestwa Uczuć schowaj do kufra.

Po zajęciach – informacja dla rodziców i opiekunów

Po zakończeniu realizacji epizodu przekaz rodzicom lub opiekunom dzieci przygotowaną specjalnie dla nich informację, która umożliwi im kontynuację pracy, którą dzisiaj wykonałaś/wykonałeś z grupą. Znajdziesz ją [tutaj](#).